

Mühim Nasihat -7

Yavrum, yeniden îmânını tâzelemelisin! Peygamberimiz “aleyhissalâtü vesselâm” buyurdu ki, **(Lâ ilâhe illallah, diyerek, îmânınızı yenileyiniz!)** Sonra, Allahü teâlânın râzı olmadığı işlerinden tevbe etmelisin. Yasak ettiği, harâm eylediği şeylerden sakınmalısın. Beş vakt nemâzı cemâ’at ile kılmalısın. Gece nemâz kılabilirsen, teheccüde kalkabilirsen, büyük se’âdet olur.

[Cum’a, Arefe, Bayram, Kadr, Berât, Mi’râc, Aşûre, Mevlid ve Regâib gecelerinde ibâdet etmek çok sevâbdır. Mevlânâ Muhammed Rebhâmî “rahmetullahi aleyh” **(Rıyâd-un-nâsîhîn)** kitâbının, Hind basması, yüzyetmişikinci sahîfesinde buyuruyor ki, büyük islâm âlimi, imâm-ı Nevevî “rahmetullahi aleyh”, **(Ezkâr)** kitâbında buyuruyor ki, gecenin oniki kısmından bir kısmını (ya’nî bir sâat kadar) ihyâ etmek, ya’nî okumak, kılmak, düâ etmek, bütün geceyi ihyâ etmek olur. Yaz ve kış geceleri için hep böyledir. **(İbni Âbidîn)**’in dörtüyzaltmışbirinci (461) sahîfesindeki yazıdan da, böyle olduğu anlaşılmaktadır.

(Hakâyık-ı manzûme)de diyor ki, (fikh kitâblarında, sâat demek, bir mikdâr zemân demektir. Nevevî, şâfi’î mezhebinde müctehiddir. Hanefilerin de, geceleri, böyle ihyâ etmeleri uygun olur). Hakâyık-i manzûme kitâbı, Mahmûd-i Buhârînin olup iki cildidir ve **(Manzûme-i Neseî)**’nin şerhidir. Kıymetli fikh kitâbıdır. Mahmûd-i Buhârî, 671 [m. 1271] senesinde, Buhârâda vefât etmiştir.]

Zekât vermek de, islâmın beş şartından biridir. Zekât vermek elbette lâzımdır. [Birçok kitâblar, meselâ Murâd Molla kütübhanesinde, (1113) numaralı **(Surre-tül-fetâvâ)** kitâbı ondördüncü sahîfesinde, (Zekât vermek lâzım olup da, (o sene vermeyip), özsüz gecikdiren günâha girer ve şehâdeti kabûl olmaz) buyurmaktadır.] Zekâtı kolayca verebilmek için, altından ve gümüşden ve ticâret eşyâsından, fakîrlere hakkı olan kırkda biri, senede bir kerre [meselâ her Ramezân-ı şerîf ayında] zekât niyyeti ile ayrılıp, saklanır. Bütün sene içinde, istediği zemân, zekât vermesi câiz olanlardan, dilediğine verir. Her verişde, ayrıca zekât için, niyyet etmeğe lüzûm yoktur. Ayırırken, bir kerre niyyet etmek yetişir. Herkes, fakîrlere ve zekâtdan hakkı olanlara, bir senede ne kadar vereceğini bilir. Buna göre zekâtından ayırıp saklar. Ayırırken, niyyet etmezse, fakîrlere verdikleri zekât olmaz. [Nâfile sadaka olur]. İşte böylece, hem zekât verilmiş olur, hem de, her zemân muhtâclara yaptığı yardım, yerini bulur. Bir sene içinde, fakîrlere yaptığı yardım, zekât için ayrılardan az olursa, artan zekâtı, yine kendi malından ayrı saklamalı, gelecek sene ayrılacak olan zekât ile karışdırıp vermelidir. Her sene, böyle ayırıp, yavaş yavaş vermek câizdir. Yavrum! İnsanların nefsi bahîldir, cimridir, tama’kârdır. Allahü teâlânın emrlerini yapmakda inâdcıdır. Onun için, biraz aşırı yazdım. Yoksa, malı da, cânı da, mülkü de, hep O vermiştir. Onun verdiği el uzatmağa kimin hakkı vardır? O hâlde zekâtı ve uşru seve seve vermek lâzımdır.

Kaynak: Kıymetsiz Yazılar (Hakikat Kitabevi)